

शशपादास m. (-सः) The abode of an outcaste or barbarous tribe. E. शश a barbarian, पादास abode.

शश्वत् mfn. (-सः-सः-लं) 1. Variegated, of a variegated colour. 2. Imitative. 3. Articulate. 4. Divided into various parts. m. (-सः) A variegated colour. f. (-सः-सौ) 1. A brindled cow. 2. The cow of plenty, KA'MADHE'NU. n. (-सः) 1. Water. 2. A religious observance peculiar to the Baud'dhas. E. शश् to alter, कलन् aff, and ष changed to व।

शश्वलता f. (-ता) Variegation, variety of colour. E. शश्वत् and तल् aff; also with ल, शश्वलत्।

शश्वलीकृत mfn. (-तः-ता-सं) Variegated. E. शश्वत्, कृत made, चिु augment.

शश्वसाधन n. (-नं) A mystical and magical ceremony performed with a dead body. E. शश, and साधन implement.

शश्वसान m. (-नः) 1. A traveller, (in the dialect of the Védas.) 2. A road. n. (-नं) A cemetery. E. शश् to go, with चानच् aff. [leaping.

शश्वत् r. 1st cl. (शश्वति) To jump, to leap, to move by springing or

शश्वत् m. (-शः) 1. A hare or rabbit. 2. The Lo'd'h-tree, (Symplocos racemosa.) 3. Gum myrrh. 4. A man of mild and virtuous character, but uxorious and woman-led, one of the four characters in which men are classed by erotic writers. 5. The spots on the moon, supposed to resemble the figure of a hare. E. शश् to go by leaps or jumps, aff. चच्।

शश्वत्क m. (-कः) A hare. E. कन् added to the last.

शश्वत् mfn. (-शश्व-शश्वी शत्) Leaping, jumping. E. शश्वत् to leap, शत् aff.

शश्वत्तर m. (-रः) 1. The moon. 2. Camphor. E. शश्वत् a hare, and चर having; either as an emblem on his banners, or fancifully, as the spots on the moon's face. [सुतक jumping.

शश्वत्तरक n. (-कः) A mark or scratch of the finger-nail. E. शश्वत् a hare,

शश्वत्तरिन्दु m. (-न्दुः) 1. VISHN'U or KRISHN'A. 2. A sovereign. 3. The moon. E. शश्वत् a hare, and रिन्दु a spot.

शश्वत्तरुत् m. (-रुत्) The moon. E. शश्वत् a hare, रुत् who cherishes : see शश्वत्तर। [साचच् aff.

शश्वत्तरुत् mfn. (-रु-रु-व) As large as or of the size of a hare. E. शश्वत्,

शश्वत्तरुत्तन m. (-नः) 1. The moon. 2. Camphor. E. शश्वत्, तरुत्तन mark.

शश्वत्तरुत्तनम् n. (-म्) The skin of the hare or rabbit. E. शश्वत् a hare or rabbit, लीमन् hair.

शश्वत्तरुत्तनम् n. (-म्) The horn of a hare; any thing improbable or extraordinary. E. शश्वत्, तरुत्तन a horn.

शश्वत्तरुत्तनी f. (-नी) The Doab, the country between the Ganges and Jamuná rivers. E. शश्वत् a hare, तरुत्तन place, site. [spot.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) 1. The moon. 2. Camphor. E. शश्वत् a hare, चरुत् a mark or

शश्वत्तरुत्तनी f. (-नी) A digit of the moon. E. शश्वत्तरुत्तनी, लेखा streak. [eats.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) A hawk or falcon. E. शश्वत् a hare or rabbit, चरुत् what

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) The moon-gem. n. (-नी) A lotus.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) An eclipse of the moon.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) An epithet of BUDHA or MERCURY.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) A sovereign, named also रतिदेव।

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) 1. The moon. 2. The emblem of one of the Jinas. 3. Camphor. E. शश्वत् a hare, रुत्तनी aff.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) A moon-beam. E. शश्वत्, and पाद a ray; also similar compounds, as शश्वत्तरुत्तनी, शश्वत्तरुत्तनी, शश्वत्तरुत्तनी and शश्वत्तरुत्तनी, &c.

शश्वत्तरुत्तनी n. (-नी) The white esculent water-lily. f. (-नी) Moon-light. E. शश्वत् the moon, तरुत्तनी shining, (blossoming,) or तरुत्तनी lustre, light.

शश्वत्तरुत्तनी f. (-नी) 1. A digit of the moon. 2. A plant, (Menispermum glabrum.) 3. A metre, a variety of the line of the Atijagati' stanza of thirteen syllables, or of the Atisaccari' of fifteen syllables. E. शश्वत् the moon, and लेखा a line or mark.

शश्वत्तरुत्तनी f. (-नी) 1. A woman with a face like the moon. 2. A species of the Ga'yatri metre. E. शश्वत्, तरुत्तनी face. [moon, शश्वत्तरुत्तनी a crest.

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) 1. S'IVA. 2. One of the Jaina pontiffs. E. शश्वत् the

शश्वत्तरुत्तनी m. (-नी) A name of S'IVA. E. शश्वत्, रुत्तनी lord.

शशीर्ष n. (-र्षः) The hair of the hare or rabbit. E. शश्वत् a hare, &c. कर्षी wool.

शश्वत् Ind. 1. Again and again, frequently, repeatedly, perpetually. 2. Together with E. शश्वत् to go by jumps, वनि aff.

शश्वत् r. 1st cl. (शश्वति) To hurt, to injure, to wound or kill.

शश्वत्तुल m. (-तुलः) A plant, (Galedupa arborea, Rox) f. (-तुली) 1. The outer ear or opening of the external auditory passage. 2. Rice or barley water, &c. 3. A sort of pie. 4. A kind of baked cake. E. शश्वत्-तुलच्।

शश्वत्तुल n. (-तुलः) Young grass. m. (-तुलः) Loss of intellect or confidence. E. शश्वत् to hurt, Unádi aff. व, and स changed to व; also शश्वत्.

शश्वत् (र) and the preposition चाङ् usually prefixed चाङ्गति r. 1st cl. (चाङ्गति) 1. To bless, to wish good to, to confer a benediction. 2. To wish, to desire. 3. To speak. (च) शश्वत् r. 1st cl. (शश्वति) To hurt, to injure, to wound or kill. With चनि, To treat. With वि, To kill. r. 2nd cl. शश्वत् To dream.

शश्वत्तन n. (-नं) Immolation, offering an animal in sacrifice. E. शश्वत् to hurt, aff. च्युट्; also शश्वत्तन।

शश्वत्तन (र) शश्वत् r. 2nd cl. (शश्वत्) To sleep, (peculiar to the Védas.)

शश्वत्तन mfn. (-सः-सः-लं) 1. Happy, well, right. 2. Praised, eulogised. 3. Best, excellent. 4. Injured. n. (-सः) 1. Happiness, excellence. 2. The body. 3. A finger-protector. E. शश्वत् to bless, aff. क्त। [the last.

शश्वत्तन n. (-सः) A defence for the finger of an archer. E. कन् added to

शश्वत्तनैशक mfn. (-कः-कौ-कं) Having much or beautiful hair. E. शश्वत् excellent, केश hair, कन् aff.

शश्वत्तन n. (-सः) 1. A weapon in general. 2. Iron. 3. Steel. 4. An instrument. 5. A hymn of praise. m. (-सः) A sword, a scymitar. f. (-सः) A knife. E. शश्वत् to hurt, aff. क्त।

शश्वत्तन n. (-सः) 1. Iron. 2. Steel. E. शश्वत् a weapon, and कन् aff.

शश्वत्तनकार m. (-रः) An armourer. E. शश्वत्, and कार who makes.

शश्वत्तनग्रह m. (-ग्रहः) Taking arms. E. शश्वत् and ग्रह taking.

शश्वत्तनग्राहिन् m. (-ही) A man armed. E. शश्वत्, ग्राहिन् who takes.

शश्वत्तनघुटकर mfn. (-रः-रा-रं) Clanging. E. शश्वत्, घुट sounded, कर what makes.

शश्वत्तनजाल n. (-जं) A quantity of weapons. E. शश्वत्, जाल a heap. [lives by.

शश्वत्तनजीविन् m. (-वी) A soldier by profession. E. शश्वत् a weapon, जीविन् who

शश्वत्तनत्याग m. (-गः) Throwing away a weapon. E. शश्वत्, त्याग abandoning.

शश्वत्तनदेवता f. (-ता) A deified weapon.

शश्वत्तनधर m. (-रः) An armed man or soldier. E. शश्वत्, and धर who has.

शश्वत्तनपाणि mfn. (-णि-णि-णि) A warrior armed, having weapons in the hand. E. शश्वत्, and पाणि the hand.

शश्वत्तनपात m. (-तः) The stroke of a weapon. E. शश्वत्, and पात falling.

शश्वत्तनपूत mfn. (-तः-ता-सं) Purified by arms, absolved from guilt by dying in the field of battle. E. शश्वत्, and पूत purified.

शश्वत्तनप्रहरण mfn. (-णः-णा-णं) Taking arms. E. शश्वत्, प्रहरण taking. [ing.

शश्वत्तनभृत् m. (-भृत्) An armed man, a soldier. E. शश्वत् a weapon, भृत् hav-

शश्वत्तनमार्ज m. (-जं) An armourer. E. शश्वत् a weapon, and मार्ज cleaning.

शश्वत्तनवृत्ति m. (-त्तिः) A soldier, a man at arms. E. शश्वत्, and वृत्ति profession.

शश्वत्तनसंहति f. (-तिः) 1. A quantity or number of weapons. 2. An arsenal, an armoury. E. शश्वत्, and संहति assemblage.

शश्वत्तनसमूह n. (-हः) 1. A quantity or number of weapons. 2. An arsenal, an armoury. E. शश्वत्, and समूह a heap.

शश्वत्तनहत mfn. (-तः-ता-सं) Struck or killed by a weapon. E. शश्वत्, हत hurt

शश्वत्तनहस्त m. (-सः) A man carrying arms. E. शश्वत् a weapon, हस्त the hand.

शश्वत्तनजीव m. (-वः) A soldier. E. शश्वत् a weapon, जीव who lives by.

शश्वत्तनभ्यास m. (-सः) Military exercise or practice. E. शश्वत् a weapon, and भ्यास practice.

शश्वत्तनयस n. (-सं) Steel. [offence or defence.

शश्वत्तनयस n. (-सं) Use of weapons. E. शश्वत्, यस a weapon, or means of

शश्वत्तनयसत् m. (-सत्) A soldier, a warrior. E. शश्वत्, यस, भृत् who has.

शश्वत्तनयसत्तल n. (-त्तलः) The military profession, the use of arms. E. शश्वत्तनभृत्, तल aff.